

Letno poročilo 2006 o SZVP

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. junija 2008 o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in osnovnih odločitvah skupne zunanje in varnostne politike (SZVP), predloženem Evropskemu parlamentu ob uporabi točke G, točka 43, Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 – 2006 (2007/2219(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in osnovnih odločitvah skupne zunanje in varnostne politike (SZVP), predloženega Evropskemu parlamentu ob uporabi točke G, točka 43, Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 – 2006,
- ob upoštevanju člena 21 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti (Lizbonska pogodba), podpisane 13. decembra 2007 v Lizboni, in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razgllašene 12. decembra 2007,
- ob upoštevanju Evropske varnostne strategije, ki jo je sprejel Evropski svet 12. decembra 2003,
- ob upoštevanju zgoraj navedenega Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju¹,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Bruslju z dne 14. decembra 2007 in njegovih pozivov k hitremu zaključku nacionalnih postopkov ratifikacije, da bi Lizbonska pogodba začela veljati 1. januarja 2009,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Bruslju z dne 15. in 16. decembra 2005 o finančni perspektivi 2007–2013,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. februarja 2008 o Lizbonski pogodbi², vključno z mnenjem parlamentarnega Odbora za zunanje zadeve z dne 22. januarja 2008 o tej resoluciji,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. maja 2007 o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in temeljnih usmeritvah SZVP, vključno s finančnimi posledicami za splošni proračun Evropske unije – 2005³,

¹ UL C 139, 14.6.2006, str. 1. Sporazum, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom 2008/371/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 128, 16.5.2008, str. 8).

² Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0055.

³ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 309.

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2006 o izvajanju evropske varnostne strategije v okviru EVOP¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. februarja 2006 o novih finančnih instrumentih za razvoj v zvezi s cilji novega tisočletja²,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 10. maja in 14. novembra 2007 o vrhu EU-Rusija³ ter resolucije z dne 19. junija 2007 o gospodarskih in trgovinskih odnosih med EU in Rusijo⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2006 o izboljšanju odnosov med EU in ZDA v okviru sporazuma o čezatlantskem partnerstvu ter o čezatlantskih gospodarskih odnosih EU-ZDA⁵ in svoje resolucije z dne 25. aprila 2007 o čezatlantskih odnosih⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. julija 2007 o razmerah na Bližnjem vzhodu⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2007 o vrhu EU/Kitajska - dialog o človekovih pravicah EU/Kitajska⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o stanju odnosov med EU in Afriko⁹ ter resolucije z dne 10. maja 2007 o Afriškem rogu: regionalno politično partnerstvo EU za mir, varnost in razvoj¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. maja 2007 o reformah v arabskem svetu: kakšno strategijo potrebuje Evropska unija?¹¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. aprila 2006 o okrepljenem partnerstvu med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko¹²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. januarja 2006¹³ ter sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z dne 10. marca 2008 o Afganistanu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2005 o pregledni konferenci Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja 2005 — Jedrsko orožje v Severni Koreji in Iranu¹⁴, ki pojasnjuje, da bo EU v svojih odnosih s korejskim polotokom sledila načelu, po katerem ne bo prispevala finančne pomoči brez ustreznega sodelovanja (ang. *No Say, No Pay*),

¹ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 334.

² UL C 290 E, 29.11.2006, str. 396.

³ UL C 76 E, 27.3.2008, str. 95, in Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0528.

⁴ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0262.

⁵ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 226 in 235.

⁶ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 670.

⁷ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0350.

⁸ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0622.

⁹ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0483.

¹⁰ UL C 76 E, 27.3.2008, str. 106.

¹¹ UL C 76 E, 27.3.2008, str. 100.

¹² UL C 296 E, 6.12.2006, str. 123.

¹³ UL C 287 E, 24.11.2006, str. 176.

¹⁴ UL C 320 E, 15.12.2005, str. 253.

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o Iranu¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o osnutku Odločbe Komisije o vzpostavitvi posebnega ukrepa za Irak za leto 2007²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. septembra 2007 z naslovom "Naproti skupni zunanji politiki na področju energetike"³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2007 o omejevanju globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – pot do konference o podnebnih spremembah na Baliju in naprej (COP 13 in COP/MOP 3) in resolucije z dne 29. novembra 2007 o trgovini in podnebnih spremembah⁴, pa tudi sklepov predsedstva Evropskega sveta v Bruslju z dne 13. in 14. marca 2008 o podnebnih spremembah in energiji ter dokumenta, ki sta ga predstavila visoki predstavnik EU in Evropska komisija, v zvezi s podnebnimi spremembami in mednarodno varnostjo⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2007 o boju proti terorizmu⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. aprila 2007 o letnem poročilu o človekovih pravicah po svetu za leto 2006 in politiki EU na tem področju⁷ ter resolucije z dne 6. septembra 2007 o poteku dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami⁸,
- ob upoštevanju resolucije z dne 13. decembra 2006 o institucionalnih vidikih zmožnosti Evropske unije za vključevanje novih držav članic⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2006 o sporočilu Komisije o strategiji širitve in glavnih izzivih 2006–2007¹⁰ ter resolucije z dne 15. novembra 2007 o krepitvi evropske sosedске politike¹¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. januarja 2008 o pristopu k regionalni politiki za Črno morje¹²,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 25. oktobra 2007 o odnosih med Evropsko unijo in Srbijo¹³,
- ob upoštevanju člena 112(1) svojega Poslovnika,

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0488.

² Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0481.

³ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0413.

⁴ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0537 in sprejeta besedila, P6_TA(2007)0576.

⁵ S113/08, 14. marec 2008.

⁶ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0612.

⁷ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 753.

⁸ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0381.

⁹ UL C 317 E, 23.12.2006, str. 485.

¹⁰ UL C 317 E, 23.12.2006, str. 480.

¹¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0538.

¹² Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0017.

¹³ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0482.

- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0189/2008),
- A. ker je jasna opredelitev interesov Unije nujna za uresničevanje ciljev zunanjega delovanja Unije in zlasti njene zunanje politike,
- B. ker je v Evropski uniji potrebna večja politična enotnost, da bi se SZVP, ki jo poganjajo vrednote, okrepila in postala učinkovita, saj sicer obstaja nevarnost, da bi se zmanjšala verodostojnost Evropske unije kot globalnega akterja, kot se je zgodilo v primeru odnosa EU do Kitajske, Rusije, Iraka, Afganistana, Kube in varne oskrbe z energijo; ker se pričakuje, da bosta Lizbonska pogodba in okrepljena vloga visokega predstavnika pospešili bolj v prihodnost usmerjeno in dolgoročnejšo strategijo zunanje politike in vzpostavitev celovitega pristopa, ki zahteva podporo vseh držav članic,
- C. ker Lizbonska pogodba jasno izboljšuje veljavno ureditev SZVP, s čimer večja mednarodni ugled Unije in izboljšuje njeno učinkovitost; ker so kljub temu potrebna nadaljnja prizadevanja za poenostavitev postopkov sprejemanja odločitev v zvezi z zunanjo politiko, pri čemer bi se odpravila pravica veta in uvedlo glasovanje s kvalificirano večino,
- D. ker je treba zaradi pritiska kriz in konfliktov zunaj meja EU ter potrebe po reševanju novih zaskrbljujočih izzivov, ki so jih povzročile hitre podnebne spremembe, razširiti okvir SZVP,
- E. ker je treba SZVP ter prihodnji skupni varnostni in obrambni politiki (SVOP), da bosta verodostojni, dodeliti sredstva, ki so v skladu z njunimi ambicijami in posebnimi cilji, in ker je treba v zvezi s tem bistveno povečati ta sredstva med vmesnim pregledom finančne perspektive leta 2009 in iz drugih finančnih virov,

Načela

1. meni, da je SZVP, vključno z evropsko varnostno in obrambno politiko (EVOP), od vsega začetka pomagala krepiti evropsko identiteto in vlogo EU kot globalnega akterja;
2. vseeno meni, da vloga EU v svetu ni sorazmerna z njenimi možnostmi in pričakovanjem evropske javnosti, ker države članice niso pripravljene sprejeti nujnih in neobhodnih reform za izboljšanje učinkovitosti, usklajenosti in odgovornosti njene zunanje politike;
3. meni, da mora EU kot skupnost, ki temeljni na vrednotah, ohranjati svoje visoke standarde pri zunanjih odnosih, da bi bila verodostojen globalni akter, ter da je zato treba SZVP podkrepiti z vrednotami, ki jih podpirajo Evropska unija in njene države članice, predvsem demokracijo, pravno državo ter spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin kot ključnimi cilji SZVP;
4. v zvezi s tem poudarja, da lahko velika energetska odvisnost EU od nedemokratičnih držav resno ogrozi doslednost, odločnost in trajnost njene skupne zunanje politike;
5. je trdno prepričan, da Evropska unija lahko vpliva ter vodi pristno, učinkovito in verodostojno SZVP le, če jasno opredeli skupne cilje, si zagotovi ustrezne instrumente, tako da poskrbi za skladnost ciljev in sredstev, izraža enotno stališče ter uživa veliko demokratično legitimnost na podlagi parlamentarnega nadzora; hkrati meni, da je mogoče ključne cilje SZVP doseči le, če je Parlament enoten, in v zvezi s tem spodbuja jasnejšo razmejitev pristojnosti med njegovimi specializiranimi organi, ki obravnavajo SZVP s tematskega in geografskega vidika;

6. poziva države članice, naj se pred sprejetjem strateških odločitev na področju zunanje politike zavežejo k posvetovanju s svojimi partnerji iz EU in z visokim predstavnikom, zlasti kar zadeva večstranske organizacije, da bi bila njihova stališča glede strateških odločitev vsaj dosledna, usklajena in združljiva ter ne bi vplivala na skladnost in povezanost zunanjih ukrepov EU ali ogrožala verodostojnosti EU kot globalnega akterja v razmerju do tretjih držav;

Letno poročilo 2006 o SZVP in odnosih med institucijami EU

7. upošteva letno poročilo Sveta o SZVP za leto 2006;
8. ob priznavanju napredka v strukturi poročila, zlasti kar zadeva večjo vključenost v prihodnost usmerjenega načrtovanja in opis dejavnosti, opravljenih v preteklem letu, pričakuje od Sveta, da pri naslednjem letnem poročilu upošteva ustrezne resolucije in/ali priporočila, ki jih sprejme Parlament;
9. meni, da bi moral Parlament bolj sistematično sprejemati stališča o vsaki zaporedni stopnji odločanja o SZVP in EVOP; priporoča, da skupna stališča in skupni ukrepi, kjer je to primerno in da bi se povečala njihova demokratična legitimnost, upoštevajo in vsebujejo sklicevanja na ta stališča, ki jih sprejme Parlament;
10. priznava, da je bil dosežen znaten napredek pri odnosih med Svetom in Parlamentom, predvsem z vzpostavitvijo novih in prilagodljivejših komunikacijskih kanalov; vseeno meni, da mora Parlament sprejeti odločnejše stališče v zvezi z zadevnimi vprašanji, ki jih je treba sistematično obravnavati v Svetu; poudarja, da je bil napredek dosežen tudi s poglobljenimi stiki med institucijami, vključno z redno izmenjavo mnenj z visokim predstavnikom in pogostejšimi nastopi posebnega predstavnika EU in drugih višjih uradnikov v Parlamentu; vseeno meni, da je mogoče doseči dodaten napredek, zlasti v zvezi s časovno razporeditvijo takšnih nastopov, ki morajo izražati tudi program Parlamenta in njegovih pristojnih organov;
11. pozdravlja vedno večje priznanje, da sta legitimnost in skladnost SZVP/EVOP v velikem obsegu odvisni od večje pripravljenosti visokega predstavnika in njegovih služb za sodelovanje s Parlamentom ter od pripravljenosti predsedstva Sveta, da sodeluje s Parlamentom;

Prednostne naloge Parlamenta, povezane z nekaterimi horizontalnimi vidiki za leto 2008

12. predlaga, naj se leta 2008 prednostno obravnava omejeno število tem, ki so bolj povezane z vprašanji evropskih državljanov in njihovimi pričakovanji v zvezi z vlogo, ki bi jo morala imeti EU v mednarodnih zadevah;
13. poziva Svet in Komisijo, naj skupaj in hitreje obravnavata vprašanja, ki trenutno povzročajo zaskrbljenost v Evropi, kot so terorizem, organiziran kriminal, izboljšanje varnosti prek sodelovanja in razvoja, varnost oskrbe z energijo, podnebne spremembe, trajnostni razvoj, izboljšanje stabilnosti v sosednjih regijah, krizno upravljanje, preprečevanje in reševanje konfliktov, neširjenje orožja za množično uničevanje, obvladovanje preseljevanja ter človekove pravice in državljanske svoboščine; pozdravlja poročilo Komisije in visokega predstavnika Evropskemu svetu o podnebnih spremembah in mednarodni varnosti; poziva Svet, naj preuči poročilo in predloži priporočila za ustrezno nadgradnjo; poudarja pomen zunanje razsežnosti kot temeljnega kamna za oblikovanje evropskega območja svobode,

varnosti in pravice;

14. poziva visokega predstavnika, naj oceni dosežen napredek in morebitne pomanjkljivosti pri izvajanju evropske varnostne strategije od leta 2003 ter vključi predloge za izboljšanje in dopolnjevanje evropske varnostne strategije; meni, da bi moralo spoštovanje mednarodnega prava, učinkovitega multilateralizma, varnosti ljudi, pravice državljanov do zaščite po vsem svetu, preprečevanja konfliktov, razoroževanja in vloge mednarodnih institucij postati vodilno načelo zunanjepolitičnega delovanja EU; meni, da bi morala takšna ocena predstavljati podlago za širšo javno politično razpravo; poudarja, da bi bilo treba vsako prihodnjo oceno evropske varnostne strategije pripraviti ob tesnem posvetovanju z vsemi institucijami EU, tudi z Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti; meni, da bi bilo treba evropsko varnostno strategijo revidirati tako, da bila vključena poglobljena analiza sedanjega poslanstva in prihodnje usmeritve Nata ter razmerja med Natom in Evropsko unijo na strateški in operativni ravni, pa tudi analiza varnostnih posledic prihodnjih širitve Nata; poziva Evropski svet, da prvič oblikuje skladno stališče o politiki odnosov med EU in Natom, kar bo ponovno oživilo čezatlantske odnose ter podprlo hiter razvoj EVOP, kot predvideva Lizbonska pogodba;
15. poziva Svet, da razmisli o vzpostavitvi ustreznih struktur in postopkov ter izboljšanju delovanja obstoječih, da bi EU pridobila sposobnost hitrega odzivanja v kriznih razmerah; poziva tudi k razvoju pravnega okvira, ki opredeljuje pravico do posredovanja in obveznost zaščite v kriznih razmerah, vključno s postopki odločanja in ustrezno odgovornostjo v takšnih razmerah;
16. meni, da se bo še povečevala pomembnost zunanje politične razsežnosti zanesljive oskrbe z energijo, vključno z odvisnostjo Unije od energije in drugih strateških surovin iz nestabilnih ali nedemokratskih držav in regij; priporoča obsežno povečanje raznovrstnosti energetskih virov in energetskih prometnih poti ter večjo energetsko učinkovitost in solidarnost pri politiki zanesljive oskrbe z energijo med državami članicami EU; obžaluje, da države članice neuskaljeno podpisujejo dvostranske energetske sporazume, ki ogrožajo interese in sprožajo dvome o strateških projektih EU kot celote in drugih držav članic; v zvezi s tem poudarja strateški pomen plinovoda Nabucco za zanesljivo oskrbo Evropske unije z energijo ter poziva Komisijo in Svet, naj si na vse mogoče načine prizadevata za čim prejšnjo uspešno izvedbo tega projekta; ponovno poziva k ustanovitvi službenega mesta visokega uradnika za zunanjo energetsko politiko, ki bo podrejen visokemu predstavniku/podpredsedniku Komisije, ki bo imel v prihodnje dvojno vlogo, in bo odgovoren za usklajevanje dejavnosti Unije na tem področju; obžaluje, da se Svet in Komisija nista odzvala na zgoraj navedeno resolucijo Parlamenta z dne 26. septembra 2007;
17. obžaluje neustrezen napredek na poti k skupni evropski zunanji politiki na področju energije in dvostransko delovanje nekaterih držav članic, kar znatno omejuje pogajalsko moč Evropske unije kot celote in njena prizadevanja za skupno zunanjo energetsko politiko; ponavlja svoje stališče, da mora takšna politika temeljiti na solidarnosti ter učinkovitem in ustrezno medsebojno povezanem notranjem trgu, ki ima vsa potrebna sredstva, da se zoperstavi monopolnemu in politično utemeljenemu netržnemu vedenju, ki lahko ogrozi varnost oskrbe z energijo v Skupnosti; zato pozdravlja in odločno podpira vključitev klavzule o tretjih državah v tretji energetski paket;
18. ponavlja, da je terorizem – kot sredstvo ki ga uporabljajo nedemokratske države ali teroristične organizacije – ena od poglobljenih groženj za varnost EU, in pozdravlja

prizadevanje koordinatorja EU za boj proti terorizmu, da bi okreplil izvajanje protiteroristične strategije EU; opozarja, da je treba boj proti terorizmu voditi ob ustreznem spoštovanju univerzalnih vrednot demokracije, pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter njihovi zaščiti, v tesnem sodelovanju z mednarodnimi partnerji in v skladu s strategijo, ki so jo določili Združeni narodi; meni, da mora biti uspešen boj proti terorizmu osrednja prednostna naloga v odnosih med EU in tretjimi državami;

19. ponavlja pomen urejenega upravljanja migracij; zato meni, da je bistveno zagotoviti sodelovanje držav izvora in tranzitnih držav ter to sodelovanje spodbujati z izvajanjem politike pozitivnega pogojevanja; poudarja potrebo po preprečevanju nezakonitega priseljevanja in boju proti skupinam, ki s tem trgujejo;
20. ponavlja, da je krepitev globalnega upravljanja, mednarodnih ustanov in vrednot mednarodnega prava, še naprej ključni interes za zunanje delovanje Unije; v zvezi s tem poudarja ključno vlogo Združenih narodov pri podpori učinkovitega multilateralizma ter poudarja, da mora biti Unija enotna pri pozivanju svojih partnerjev k prizadevanju za razvoj in utrjevanje demokracije, človekovih pravic ter pravne države kot splošnih temeljev uspešnega in varnega sveta; ponovno potrjuje svojo zavezanost razvojnim ciljem tisočletja ZN, zlasti svetovnemu boju proti revščini;
21. meni, da je treba pri prizadevanju za globalno upravljanje nameniti posebno pozornost vlogi državnih premoženjskih skladov in podobnih državnih gospodarskih subjektov, ki jih je treba spodbujati k čim bolj preglednemu in odgovornemu delovanju;
22. meni, da je pomembno, da si EU bolj prizadeva za okrepitev in utrditev svojih politik za globalno podporo demokraciji; zato meni, da je bistveno postaviti takšno podporo v središče SZVP ter zagotoviti usklajenost ukrepov institucij EU in držav članic;
23. zaradi zagotavljanja skladnosti in učinkovitosti zunanje politike EU vztraja, da je treba učinkovito izvajati klavzule o človekovih pravicah ter določbe o neširjenju orožja in boju proti terorizmu ter v sporazume s tretjimi državami vključiti klavzulo o varnosti oskrbe z energijo;
24. poudarja potrebo po nadaljnjem spodbujanju k izvajanju strategije EU proti širjenju orožja za množično uničevanje na mednarodni ravni, dejavnemu prizadevanju za ohranjanje sedanjega sistema za nadzor nad orožjem in razoroževanje, zlasti za začetek veljavnosti Pogodbe o celoviti prepovedi izvajanja jedrskih poskusov ter dosledno izvajanje in celovito spremljanje Konvencije o prepovedi kemičnega orožja, mednarodne prepovedi uporabe kasetnega streliva ter splošnega izvajanja Ottavske konvencije o prepovedi pehotnih min, poleg tega pa še potrebo po večjemu poudarjanju pobud za nadzor nad trgovanjem z orožjem malega kalibra ter drugih pobud in vprašanj v zvezi z razorožitvijo in neširjenjem, krepitvi večstranskih pogodb o neširjenju in zagotovitvi finančnih sredstev za izvajanje strategije Evropske unije o neširjenju orožja za množično uničevanje; poziva EU in države članice, naj prevzamejo pozitivno in učinkovito vlogo pri odpravljanju sedanjega zastoja na ženevski konferenci o razoroževanju ter sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se bodo pogajanja sklenila z nediskriminatorno, večstransko, mednarodno in dejansko preverljivo pogodbo, ki bo prepovedovala proizvodnjo cepljivih snovi za izdelavo jedrskega orožja;

Prednostne naloge Parlamenta na geografskih območjih za leto 2008

25. meni, da proces širitve Unije, ki temelji na členu 49 Pogodbe EU, ostaja bistvena

zunanjepolitična prednostna naloga in da bi moral temeljiti na zmogljivosti Unije, da vključi nove države članice (ob upoštevanju vpliva širitve na njene institucije, finančne vire in sposobnost za uresničevanje političnih ciljev);

26. meni, da bi morala biti stabilnost na Zahodnem Balkanu najpomembnejša prednostna naloga EU za leto 2008 v skladu s stališčem Sveta iz letnega poročila za leto 2006; zato največji pomen pripisuje podvajanju prizadevanj za približevanje Zahodnega Balkana k EU, vključno z uvedbo režima potovanja brez vizumov, krepitvijo regionalnega sodelovanja na področjih, kot so trgovina, promet in energetika, ter s sodelovanjem držav Zahodnega Balkana v programih Skupnosti; meni, da bi večji poudarek na gospodarskih in družbenih vprašanjih, ki jih to vključuje, pospešil in podprl priprave teh držav za pristop k EU v skladu s solunsko agendo; poudarja, da je vključitev civilne družbe v pristopni proces pomembna;
27. meni, da bi bilo treba poglobiti dialog s Srbijo in sprejeti oprijemljive ukrepe, da se ponovno potrdi evropska perspektiva države; meni, da je podpis stabilizacijskega in pridružitvenega sporazuma konkreten korak na poti k prihodnjemu pristopu Srbije k EU; spodbuja vsebinsko pomoč, izvajanje vzajemno sprejetih zavez in ukrepov sodelovanja, vključno s časovnim načrtom za liberalizacijo vizumov; poudarja, da je treba poseben poudarek nameniti krepitvi vezi z vsemi demokratičnimi silami in s civilno družbo na področjih skupnega interesa; meni, da bi morala EU oblikovati primerne politike in začeti ustrezne procese, da se prepreči osamitev Srbije;
28. se sklicuje na sklepe Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z zasedanja dne 18. februarja 2008, v katerih Svet navaja sprejetje resolucije o neodvisnosti Kosova z dne 17. februarja 2008 s strani skupščine Kosova ter v katerih Svet navaja tudi, da se bodo države članice glede svojih odnosov s Kosovom odločile v skladu z nacionalno prakso in mednarodnim pravom;
29. meni, da mora misija Evropske unije za utrditev pravne države na Kosovu (EULEX) varovati interese narodnih manjšin, kot je določeno v Ahtisaarijevem načrtu, da se ohrani večnarodnostni značaj ozemlja, okrepi samozavest v narodnostnih skupnostih, zaščititi kulturna, verska in zgodovinska dediščina, utrdi pravna država ter spodbudi gospodarski razvoj; poudarja, da bo lokalna odgovornost za ta prizadevanja zagotovila uspešno tranzicijo ter trajnostni družbeni, politični in gospodarski razvoj na Kosovu; izraža svojo zaskrbljenost glede zastoja v pogajanjih o prenosu odgovornosti z Začasne misije Združenih narodov na Kosovu (UNMIK) na EULEX; poziva države članice, naj usklajeno delujejo v Združenih narodih, da bi zagotovile priznanje misije EULEX kot dela mednarodne civilne navzočnosti na Kosovu v skladu z resolucijo varnostnega sveta ZN 1244 (1999);
30. poudarja, da mora EU še naprej natančno spremljati položaj manjšin v vseh državah Zahodnega Balkana, da zagotovi učinkovito varstvo vseh manjšinskih skupin in njihovih pravic, ter da je treba na tem področju dosegati nadaljnji stalni napredek v skladu z evropskimi standardi; meni, da je treba leto medkulturnega dialoga 2008 izkoristiti za spodbujanje medsebojnega razumevanja in izobraževanja, da se strpnost vtisne v zavest ljudi;
31. poleg tega poudarja, da je treba krepitev evropske sosedске politike obravnavati kot ključni cilj za leto 2008 ter da je treba pri tem uporabiti bolj raznolik pristop do sosednjih držav, ki bo ustrezno upošteval njihova pričakovanja in strateške interese Unije; meni, da mora ta prenovljena politika boljše in širše uporabljati razpoložljive instrumente Skupnosti;

32. ponavlja, da je trajnost nerešenih sporov v državah evropske sosedске politike resen izziv za varnost zunanjih meja EU in učinkovito izvajanje evropske sosedске politike; poudarja, da so po širitvi leta 2007 meje EU še bližje tem območjem sporov; zato poziva k bolj dejavnemu in celovitemu sodelovanju EU pri stalnem prizadevanju za rešitev teh sporov, zlasti spora na pridnestrskem območju Republike Moldavije, v skladu z mednarodnim pravom in načelom ozemeljske celovitosti, ter tudi k večjemu vključevanju EU v obvladovanje sporov;
33. meni, da bi se morala Unija osredotočiti na razvoj gospodarskega sodelovanja, politične stabilnosti in demokracije na treh ključnih območjih regionalnega sodelovanja, to so Sredozemlje, Baltsko morje in Črno morje, in sicer z uporabo struktur za sodelovanje na teh območjih, z utrjevanjem sinergij med institucionalnimi in regionalnimi politikami ter tako, da državam v teh regijah pomaga pri njihovih procesih povezovanja; pozdravlja namero, ki jo je izrazil Evropski svet 13. in 14. marca 2007, da se okrepi barcelonski proces; ponovno poudarja pomen doseganja oprijemljivih rezultatov v evro-sredozemski regiji, kjer bi bilo treba spodbujati spoštovanje človekovih pravic ter gospodarski in družbeni razvoj v državah na južni obali Sredozemskega morja in kjer bi bilo treba več pozornosti posvetiti energetske in okoljske izzivom;
34. ponovno poudarja, da sta črnomska in baltska regija strateško pomembni za Unijo ter da si zato zaslužita bolj usklajen pristop, podoben tistemu v regiji Sredozemskega morja; poziva Svet in Komisijo, naj spodbujata regionalno sodelovanje s Črnim morjem in z Baltskim morjem; meni, da bi enako pozornost in ravnotežje med temi tremi bistvenimi regijami najbolje zagotovili z oblikovanjem novih organizacijskih struktur v regijah Črnega morja in Baltskega morja, pa tudi s krepitvijo odnosov z obstoječimi večstranskimi skupščinami, kakršna je parlamentarna skupščina črnomskega gospodarskega sodelovanja;
35. poudarja potrebo po krepitvi čezatlantskega zavezništva in poglobitvi stikov z Združenimi državami Amerike, med drugim z naprednejšim in celovitejšim sporazumom o čezatlantskem partnerstvu, pri čemer bi bilo treba v celoti izkoristiti potencial tega sporazuma, ki bi moral vključevati posvetovanje in sodelovanje pri skupnih interesih, pa tudi preprečevanje konfliktov, mednarodni pravni red, mir in razoroževanje, trajnostni razvoj in boj proti revščini; pozdravlja oblikovanje čezatlantskega gospodarskega sveta; poudarja pomen parlamentarne razsežnosti v okviru čezatlantskega dialoga zakonodajalcev, pa tudi potrebo po vzpostavitvi bolj poglobljenega dialoga s kongresom ZDA o prihodnosti odnosov med EU in ZDA, prihodnosti Nata in reformi Združenih narodov;
36. meni, da je v letu 2008 izjemno pomembno, da Unija revidira svoje odnose z Rusijo; meni, da bi morali ti odnosi temeljiti na uravnoteženemu partnerstvu, ki bi se odzivalo na svetovne izzive, kot so neširjenje orožja za množično uničevanje, regionalna varnost in zanesljiva oskrba z energijo, ter bi spodbujalo utrjevanje demokracije, varstvo človekovih pravic, prosto trgovino in predvsem spoštovanje pravne države; opozarja, da mora pristno partnerstvo temeljiti na enaki obravnavi vseh držav članic, pa tudi na dobrih odnosih s sosednjimi državami, preglednosti in odgovornosti; prosi države članice, naj usklajujejo odnose z Rusko federacijo na temelju skupnih interesov Unije; poziva Svet in Komisijo, naj zagotovita, da ti skupni interesi niso zgolj poudarjeni z mandatom za kakršen koli prihodnji sporazum, temveč da se v njem določi tudi mehanizem za spremljanje njegovega izvajanja;
37. poziva Svet in Komisijo, naj nadaljujeta s prizadevanji v okviru bližnjevzhodne četverice in

na terenu, da bi spodbudila pogajanja med Izraelci in Palestinci za celovito, trajno in pravično mirovno rešitev na podlagi dveh držav, ki sta varni in sposobni preživeti, v skladu z zavezami iz agende iz Annapolisa; meni, da mora Unija čim bolj povečati svoje finančne, trgovinske in politične vzvode na obeh straneh, da bo dosegla to mirno rešitev, ter da mora Unija na ustreznih forumih imeti vlogo, sorazmerno s svojim finančnim in političnim prispevkom;

38. meni, da je režim neširjenja jedrskega orožja v skladu s Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja resno ogrožen, ter poziva Svet in zlasti državi članici, ki imata jedrsko orožje, naj predložijo evropsko pobudo o izpolnjevanju obveznosti o razorožitvi iz člena VI Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja zlasti glede na pregledno konferenco o tej pogodbi leta 2010; odločno nasprotuje proizvodnji in razširjanju orožja za množično uničevanje, kar se lahko uresniči v vedno več državah zaradi nezmožnosti jasnega ločevanja uporabe jedrske tehnologije za energetske namene in njene uporabe za proizvodnjo orožja; v zvezi s tem navaja zlasti negotovost glede ciljev jedrskega programa Irana; poziva Iran, naj bo dejavno pregleden v svojih odnosih z Mednarodno agencijo za jedrsko energijo in naj poskuša ponovno pridobiti zaupanje mednarodne skupnosti; poziva članice varnostnega sveta ZN, naj vprašanje Irana ponovno predložijo Mednarodni agenciji za jedrsko energijo in začnejo pogajanja brez predpogojev; poziva države članice EU, da prepovejo ves izvoz jedrske tehnologije v katero koli državo, ki ni ratificirala dodatnih protokolov k Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja;
39. meni, da bi EU lahko prispevala h krepitvi zaupanja do držav, s katerimi nima pogodbenih vezi ali pa so te vezi omejene, s spodbujanjem medosebnih stikov, kot so partnerstva med mesti ali programi Erasmus Mundus;
40. pričakuje hitro in celovito izvajanje strategije za Srednjo Azijo;
41. ponavlja, da mora spodbujanje mednarodne solidarnosti, stabilnosti, miru ter demokratičnega človekovega in gospodarskega razvoja, pravne države in boja proti drogam v letu 2008 ostati med prednostnimi nalogami politike EU do Afganistana; poudarja, da je treba v Afganistanu ponovno vzpostaviti varnost, ki je ni mogoče doseči le z vojaškimi sredstvi; poudarja, da je v zvezi s tem bistvena okrepitev policijskih sil, da se vzpostavi pravna država in poveča razvojno prizadevanje; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se je proizvodnja drog postopno povečala, zato je Afganistan ponovno postal največji svetovni proizvajalec; pozdravlja namestitev policijske misije EU v Afganistanu (EUPOL Afganistan) in poziva države članice EU, da ji zagotovijo izkušeno in dobro pripravljeno osebje ter jo sčasoma povečajo; je zaskrbljen, da nezadostna usklajenost, tako v mednarodni skupnosti (zlasti med EU in Natom) kot v odnosih z afganistanskimi oblastmi, resno ovira učinkovitost dejavnosti na terenu; poziva vse akterje, da si prizadevajo za izboljšanje tega položaja; v zvezi s tem pozdravlja imenovanje Kaia Eideja za posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN za Afganistan;
42. priporoča, da se politični in gospodarski odnosi s Kitajsko v letu 2008 poglobijo, pod pogojem, da se doseže znaten napredek na področju demokracije in človekovih pravic ter da Kitajska upošteva resno zaskrbljenost EU zaradi njenega ravnanja v Tibetu, pri čemer se v zvezi s temi vprašanji ohranja konstruktiven dialog z oblastmi, zlasti med pripravami na olimpijske igre v Pekingu; poziva Kitajsko, da razvije celovit in v prihodnost usmerjen pristop k obnovi države, ki krepi spoštovanje različnih narodov in kulturnih tradicij; v zvezi s tem obžaluje, da ni bilo znatnih rezultatov na področju dialoga o človekovih pravicah med

EU in Kitajsko;

43. priporoča poglobitev političnih in gospodarskih odnosov z Združenjem držav jugovzhodne Azije (ASEAN) v letu 2008 na podlagi velikega napredka na področju demokracije in človekovih pravic; priznava rastoč pomen organizacije ASEAN v vlogi sile za regionalno stabilnost in blaginjo; verjame, da imata EU in ASEAN veliko možnosti za večje sodelovanje, ki delno temelji na napredku organizacije ASEAN pri regionalnem povezovanju ter na področju demokracije in človekovih pravic; ostaja izjemno zaskrbljen zaradi razmer v Burmi;
44. poudarja, da je treba leta 2008 še naprej zelo spremljati sklepe, sprejete na vrhu EU-Afrika, ki je potekal decembra 2007 v Lizboni; v zvezi s tem pozdravlja imenovanje posebnega predstavnika EU/vodje delegacije Evropske komisije za Afriško unijo, ki bo imel dvojno vlogo in imel sedež v Adis Abebi; v zvezi s tem meni, da si mora Unija v sodelovanju z Združenimi narodi čim bolj prizadevati za okrepitev zmogljivosti Afriške unije za vzpostavljanje in ohranjanje miru; v zvezi s tem pozdravlja misije EU za izvajanje reform varnostnega sektorja v Demokratični republiki Kongo in Republiki Gvineja Bissau ter poziva k usklajeni uporabi instrumentov SZVP in Skupnosti, kot je Instrument za stabilnost;
45. pričakuje, da sta se na petem vrhu med EU ter Latinsko Ameriko in Karibi, ki je potekal maja 2008 v Limi, določila poglobitev vsebine naznanjenega dvoregionalnega združenja, vključno z ustanovitvijo solidarnostnega dvoregionalnega sklada, ki ga je predlagal Parlament, ter pravočasen zaključek pogajanj o pridružitvenem sporazumu EU z Mercosurjem, Andsko skupnostjo in Srednjo Ameriko do konca leta 2008;
46. opozarja na svoje številne resolucije in poročila, ki zadevajo različna interesna geografska območja, ker vsebujejo pomembne prispevke k razpravi o načinu razvijanja politike EU v odnosu do teh geografskih območij;
47. priporoča, da Unija okrepi politični dialog s tretjimi državami in regijami, predvsem z glavnimi partnericami; v zvezi s tem ponovno poudarja pomembno vlogo parlamentarne diplomacije kot dopolnilnega orodja v odnosih Unije s tretjimi državami in regijami, predvsem prek treh glavnih večstranskih medparlamentarnih skupščin (Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, Evro-sredozemske parlamentarne skupščine (EuroMed) in Evro-latinskoameriške parlamentarne skupščine (EuroLat)); se zavezuje, da bo do leta 2009 ustanovil Parlamentarno skupščino evropske sosedske politike za vzhod (Euro-Nest), da se okrepi parlamentarna razsežnost političnega partnerstva med Evropskim parlamentom in državami, ki sodelujejo pri evropski sosedski politiki na vzhodu;
48. ponovno poziva države članice, ki so tudi članice varnostnega sveta ZN, naj v okviru tega organa izboljšajo usklajenost, da bi izboljšale učinkovitost delovanja Unije na svetovni ravni, in naj si dolgoročno prizadevajo, da EU zagotovijo sedež v varnostnem svetu v okviru velike reforme sistema ZN; poziva stalne članice Varnostnega sveta ZN, ki so države članice EU, k tesnejšemu sodelovanju z državami članicami EU, ki niso stalne članice;

Učinkovitost, skladnost in prepoznavnost SZVP

49. pozdravlja izboljšave, dosežene na podlagi lizbonske pogodbe v zvezi z zunanjim delovanjem, SZVP, in EVOP, ki bo postala SVOP; meni, da nova pogodba bistveno krepi zunanje delovanje Unije in njeno vlogo v mednarodnih odnosih ter večja njeno prepoznavnost in ugled, obenem pa krepi njeno sposobnost uspešnega delovanja na svetovni

ravni;

50. upa, da bodo vse države članice hitro ratificirale Lizbonsko pogodbo, da bo lahko pravočasno začela veljati; čestita tistim državam članicam, ki so že ratificirale Lizbonsko pogodbo;
51. pozdravlja izboljšave institucionalnega okvira Unije na področju SZVP, zlasti:
- (a) uvedbo službenega mesta visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki bo podpredsednik Komisije, odgovoren Parlamentu, in predsednik Sveta zunanjih ministrov, ki bo vodil SZVP in SVOP, prispeval k razvoju politike in zagotavljal usklajenost zunanjega delovanja Unije;
 - (b) ustanovitev, na podlagi soglasja Komisije in po posvetovanju s Parlamentom, Evropske službe za zunanjepolitično delovanje (EEAS), ki bo pomagala visokemu predstavniku, pri čemer bo njeno osebje prihajalo iz služb Komisije, sekretariata Sveta in nacionalnih diplomatskih služb;
52. pozdravlja razširitev področja zunanjega delovanja Unije, vključno z zagotovitvijo nove pravne podlage in instrumentov, ki vplivajo na področja, povezana s SZVP, kot so izrecna pravna podlaga za evropsko sosedsko politiko, določitev enotne pravne osebe za Unijo, nujna finančna pomoč za tretje države, humanitarna pomoč, sankcije proti nedržavnim subjektom, vesoljska politika, varnost oskrbe z energijo, boj proti podnebnim spremembam, preprečevanje mednarodnega terorizma in varovanje osebnih podatkov;
53. poudarja pomen zagotavljanja usklajenosti politik na področju zunanjega delovanja Unije, zlasti med SZVP in SVOP ter med razvojnimi in trgovinskimi politikami; v tem smislu poudarja pomembno vlogo, ki bi jo morala imeti visoki predstavnik in Evropska služba za zunanjepolitično delovanje pri zagotavljanju usklajenosti politike;
54. opozarja, da določitev pravne osebe za Unijo postavlja vprašanje njenega statusa v mednarodnih organizacijah, kot so Združeni narodi; meni, da mora biti prihodnji status Unije v Združenih narodih sorazmeren z njenim finančnim in političnim prispevkom;

Lizbonska pogodba in njen vpliv na odnose med Svetom, Parlamentom in Komisijo pri vprašanih SZVP/SVOP ter na parlamentarni nadzor nad SZVP/SVOP

55. meni, da je čim tesnejše sodelovanje med predsednikom Evropskega sveta, predsednikom Komisije, visokim predstavnikom in predsedstvom po načelu rotacije nujno za zagotovitev, da njihove različne funkcije prispevajo k skladnosti in učinkovitosti SZVP;
56. poziva Svet, da se konkretno odzove na želje in skrbi, ki so bile izražene v uradnih sporočilih Parlamenta, zlasti v zvezi z reševanjem primerov kršitev človekovih pravic ter kršitev v zvezi z demokracijo in pravno državo;
57. poziva Svet, naj preveri učinkovitost svoje politike sankcij proti nekaterim nesprejemljivim režimom, kot sta Mugabejev režim v Zimbabveju in vojaška hunta v Burmi, ter naj sprejme ukrepe za njeno izboljšanje, vključno s potrebnimi mehanizmi za dosledno upoštevanje in izvajanje te politike;
58. poziva prihodnjega visokega predstavnika/podpredsednika Komisije, da izhaja iz izkušenj

rednih nastopov visokega predstavnika in komisarja za zunanje odnose pred Parlamentom na plenarnih zasedanjih in pred njegovim Odborom za zunanje zadeve ter iz prakse neuradnih srečanj, da uvede redna, sistematična in samostojna posvetovanja s Parlamentom in njegovimi pristojnimi organi ter da vključi Parlament v postopek sprejemanja odločitev za izboljšanje preglednosti in odgovornosti glavnih odločitev v zvezi s SZVP; poudarja, da bo legitimnost prihodnjega urada visokega predstavnika/podpredsednika Komisije izhajala neposredno iz Parlamenta;

59. nadalje poudarja, da je treba ponovno obravnavati tudi odnose med Svetom in Parlamentom, da se upoštevajo glavne reforme prihodnje SVOP in okrepljenih nadzornih pristojnosti Parlamenta po prenosu preostalih pristojnosti Zahodnoevropske unije na EU; v zvezi s tem pozdravlja določbe za tesnejše sodelovanje med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti;
60. zahteva, da se z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe sklene medinstitucionalni sporazum med Parlamentom in Svetom, ki bo določal njune delovne odnose na področju zunanjepolitičnega delovanja, vključno z izmenjavo zaupnih informacij; zahteva, da se okvirni sporazum med Komisijo in Parlamentom dopolni tako, da se upoštevajo določbe Lizbonske pogodbe;
61. zahteva, da prihodnji visoki predstavnik/podpredsednik Komisije funkcijo nastopi skupaj z novo Komisijo 1. novembra 2009, da se poišče začasna rešitev za obdobje med začetkom veljavnosti lizbonske pogodbe in 1. novembrom 2009 ter da se Evropski svet – ob soglasju predsednika Komisije – v celoti posvetuje s Parlamentom glede imenovanja prvega visokega predstavnika/podpredsednika Komisije ter glede drugih začasnih imenovanj; v zvezi s tem meni, da je treba uvesti *ad hoc* postopek predstavitve ob imenovanju visokega predstavnika/podpredsednika Komisije pred Odborom za zunanje zadeve v vlogi glavnega odbora;
62. poudarja pomemben vpliv, ki ga bo imela ustanovitev Evropske službe za zunanjepolitično delovanje na zunanjepolitične odnose EU; poudarja potrebo po preglednosti in po demokratičnem vložku v ta postopek; se sklicuje na svojo pravico, da se z njim posvetuje o ustanovitvi Evropske službe za zunanjepolitično delovanje v skladu s členom 27(3) Pogodbe EU, kakor je bila spremenjena z Lizbonsko pogodbo; zahteva polno vključitev v pripravljalno delo v zvezi s tem; se sklicuje na tekoče poročilo o tej zadevi; upa, da bo ustanovitev Evropske službe za zunanjepolitično delovanje zagotovila večjo jasnost v zvezi z merili za posebne predstavnike EU, njihovim imenovanjem in ocenjevanjem, vključno z opredelitvijo in namenom njihovih nalog, trajanjem njihovega mandata ter njihovim usklajevanjem in dopolnjevanjem z delegacijami Evropske komisije;
63. poziva prihodnjega visokega predstavnika/podpredsednika Komisije ter Svet in Komisijo, da okrepijo sodelovanje z obstoječimi večstranskimi parlamentarnimi skupščinami (Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, EuroMed, EuroLat in Euro-Nest, ko bo ustanovljena), na katerih se poslanci Unije srečujejo z nekaterimi najpomembnejšimi partnerji, saj to jasno zagotavlja dodano vrednost pri skladnosti in učinkovitosti zunanjega delovanja Unije;
64. meni, da je parlamentarni nadzor ključen za evropsko varnostno in obrambno politiko; zato poziva politični in varnostni odbor, naj skupaj s Parlamentom vzpostavi mehanizem v zvezi z zaupnimi informacijami o novih krizah ali mednarodnih dogodkih, povezanih z varnostjo, ki bo primerljiv z obstoječimi mehanizmi v več nacionalnih parlamentih držav članic in bo – glede na stopnjo zaupnosti – vključeval tako zaprte seje odborov kot srečanja med

političnim in varnostnim odborom ter imenovanimi člani ustreznih odborov in pododborov;

65. meni, da je treba predsedniku Odbora za zunanje zadeve zagotoviti, da se udeleži neuradnih srečanj ministrov za zunanje zadeve držav članic (srečanj Gymnich) po zgledu že ustaljene prakse za neuradna zasedanja Sveta na drugih področjih politike;
66. poudarja, da je treba zagotoviti demokratično odgovornost in preglednost dejavnosti Evropske obrambne agencije;

Financiranje SZVP/SVOP glede na Lizbonsko pogodbo

67. z zadovoljstvom ugotavlja z Lizbonsko pogodbo skladno krepitev proračunskih pooblastil Parlamenta nad celotno porabo EU, vključno z Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje, s čimer je Parlament enakovreden Svetu, odpravo razlikovanja med obveznimi in neobveznimi izdatki ter določitev večletnega finančnega okvira kot pravno zavezujočega;
68. obžaluje nepotrebno zapletenost ureditve za hitro financiranje dejavnosti SVOP zunaj proračuna EU; vztraja, da se mora celotno zunanje delovanje Unije (vključno s tistim v okviru prihodnje SVOP, vendar brez vseh vojaških izdatkov) v prihodnosti financirati iz skupnega proračuna EU;
69. v zvezi s tem poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti spremljanju civilnega kriznega upravljanja, pri katerem se viri in različne pristojnosti Sveta, Komisije in držav članic združujejo, da se zagotovita optimalna učinkovitost in usklajenost;
70. priznava koristnost skupnih posvetovalnih sestankov predsedstva Odbora za zunanje zadeve in Odbora za proračun ter predsednika Politično-varnostnega odbora, ki jih določa zgoraj navedeni Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006; hkrati podpira zamisel, da bi bili predsedniki in/ali poročevalci parlamentarnih odborov, pristojnih za zunanjepolitične ukrepe, vključeni v dejavnosti novega usklajevalnega odbora za novi proračunski postopek, če je to potrebno v okviru letnega postopka;
71. zahteva, da Svet v skladu z navedenim Medinstitucionalnim sporazumom z dne 17. maja 2006, ki določa strukturirani dialog med Svetom in Parlamentom, obvesti Parlament pred sprejetjem vsakršne odločitve, ki zajema odhodke iz naslova SZVP;
72. meni, da je skupni znesek 1 740 milijonov EUR, dodeljen SZVP za obdobje od leta 2007 do 2013, nezadosten za uresničitev ambicij in posebnih ciljev EU kot svetovnega akterja, ter hkrati priznava, da financiranje SZVP, dogovorjeno za leto 2008, v višini 285 milijonov EUR pomeni pomemben korak naprej v primerjavi s prejšnjimi dodelitvami sredstev (in povečanje za 125 milijonov EUR glede na leto 2007); poudarja, da bi morali to povečanje spremljati strožji ukrepi za parlamentarni nadzor in boljše sodelovanje Sveta;
73. bo predložil posebne predloge o financiranju in proračunskem nadzoru Evropske službe za zunanjepolitično delovanje v okviru prihajajočega poročila o tem vprašanju;

o

o o

74. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, generalnemu sekretarju Nata in predsedniku Parlamentarne skupščine Sveta Evrope.